

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۲۰/۰۸/۱۵

عبدالباري جهاني

زما کندهاره

د ۱۹۸۰ کال د جنوري په میاشت کې، د شوروي اتحاد یرغلگر ټانکونه د هرات له لاري کندهار ته ننوتل. په کابل کې مو اورېدل چې د هرات په دروازه کې یوه مېوه پلورونکي پر ټانکونو باندي د وزنونو او کابو گوزارونه وکړل. تر کابو وروسته یې ټانکونه په انار ویشتل او تر خولي یې له قهره ځگونه غورځېدل. په هغه ورځ په کندهار کې د شوروي یرغل پر ضد پاڅون پیل سو. ما کندهار ته یو شعر ولیکی او د هغه ولایت د خلکو په غیرت او شجاعت مي افتخار وکړ. کلونه تېر سول. د کمونیستانو حکومت سقوط وکړ او پر افغانستان باندي مجاهدین کرام حاکم سول. د مجاهدینو حکومت پر کندهار باندي هغه حالات راوستل چې په خپل تاریخ کې یې نه وه لیدلي. پر ښار باندي غله، داړه ماران او بدکاران حاکم سول. سر، مال او ناموس ته امان نه وو. ما بیرته کندهار ته یو بل نظم ولیکی او په هغه کې مي کندهار ته وویل چې ما دي آزادي غوښتل؛ مگر دغه حال خو مي درباندي پېرزو نه وو. محترم ډاکتر صاحب حیدري د دی شعر د خپرولو غوښتنه را څخه کړی وه. د هغه له غوښتنې سره سم یې افغان جرمن سایټ ته لېرم.

زما کندهاره د زمر وپنه
زما د سرکښو پښتنو وطنه
د اتلانو د کیسو وطنه
د میدانونو خرڅښو وطنه
داسی می نه غوښتی چی نن دی وینم
په تن زخمی په سره کفن دی وینم

نه دی هلمند هغه موجونه راوړی
نه له مستی په خوله ځگونه راوړی
نه د ارغند غاری گلونه راوړی
نه دی ترنک زاړه سپلونه راوړی
نه دی دښتو کی قافلي وینمه
نه دی کیردپو کی ډپوي وینمه

نه د رابیا له مینی مست فتح خان
له کلابسته قهرېدلی روان
نه ورسره دی د برېڅو یاران
نه د مغولو په پوځ گد دی تالان
نه یې شپېلی دی په برېتو اغوستی
نه یې سرونه په نېزو اغوستی

نه چاته کور نه چاته بام پاته دی
نه د کیسو د شپو آرام پاته دی
نه د بیبو د خولي پیغام پاته دی
نه ښادی خان نه دلارام پاته دی
نه په زلمی مینه کی شور خوځېری
نه په رگو کی د چا اور بلېری

د پاڼو شمېره: له ۱ تر ۳

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرلو مخکې په خیر و لولی

نه د احمد د توری شرنګ وینمه
نه یې لښکری نه یې جنګ وینمه
نه پانی پټ په وینو رنګ وینمه
نه سینی څیری په خدنگ وینمه
نه مرهټیانی میندی بوری ژاری
نه پښتني په تېرو تورو وپاری

اوس دی پر کلیو جنازي را اوری
له پېغلو سترگو اوبنکی سرې را اوری
له خپل قسمته درته شپي را اوری
پر سپینو ورځو دی تیارې را اوری
اوس هدیره د افسانو یې زموږ
گور د زلمیو ارمانو یې زموږ

اوس له امو تر اباسینه خاوره
له وینو مسته سره رنگینه خاوره
هغه درنه هغه سنگینه خاوره
هغه تر خپل بناړگ شیرینه خاوره
ور باندی گرځی د اورنګ آسونه
د پردی سولی پردی جنګ آسونه

اوس دی په لار کی رقیبان پراته دی
اوس دی په عرش کی شیطانان پراته دی
پر خزانو دی بناماران پراته دی
په کوه قاف کی دی دېوان پراته دی
لاری کوڅې دی د اغزو دکی دی
یاغی درې دی له لمبو دکی دی

ما خوبه ستا په نوم فالونه کتل
ما له قسمت سره سوکونه وهل
ما دی په غېږه کی گلونه لیدل
ما دی تندی کی جنتونه ویل
اوس می په زړه کی ستا یادونه ژاری
هره غزل کی می بیتونه ژاری

لا می د وران قسمت خوبونه وینم
لا دی په برخه توپانونه وینم
لا په غضب د آسمان خونه وینم
لا د دېرو بارانونه وینم
لا به د دوست په نوم درځی غلیمان
لا به دی وژنی د لستونی ماران

را سه چی وینی ته دی اور درکمه
زړه جنون ته به دی شور درکمه
څو لېونی چبغی په پور درکمه
زخمی لمبو ته به دی زور درکمه
را څه یو مسته پیاله بنگ پورته کو
یو ځل به بیا د توری شرنګ پورته کو

را څه چې بيا د افسانو په ژبه
د ملالی او د عینو په ژبه
د میوندونو د کیسو په ژبه
څه د توپک څه د جرگو په ژبه
د وطن شپو ته مشالونه راوړو
د تیاریو بنارته څراغونه راوړو

زما کندهاره د زمر وږنه
رما د سرکینو پښتنو وږنه
د اتلانو د کیسو وږنه
د میدانونو خرڅینو وږنه
داسی می نه غوښتی چی نن دی وینم
په تن زخمی په سره کفن دی وینم
ویرجینیا
۵-۱۵-۲۰۰۱